

З НОВИМ РОКОМ!

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

НАШЕ ЖИТТЯ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 1 (492) | Субота, 1 січня 1977 р. | Ціна 2 коп.

Газета виходить
щотижня
з липня 1967 року

ДО НОВИХ ВИСОТ

А. Х. СЕМКО,
голова президії ЦП УТОГ

Радісним святом увійшов Новий, 1977 рік у кожен наш дім, у кожную радянську родину.

Зустрічаючи його, ми оглядаємо пройдений шлях. Хорошим і плодотворним був для радянських людей минулий 1976 рік. Він залишиться в пам'яті народній як рік особливий, історичний, рік XXV з'їзду КПРС.

Рік 1976-й поклав початок втіленню в життя планів десятої п'ятирічки. Її стартом по праву можуть вважатися трудові будівники Країни Рад. На всіх ділянках комуністичного будівництва досягнуто значних успіхів. І в кожному нашому досягненні, в кожній нашій перемозі — самовіддана праця радянського народу, який упевнено йде вперед під випробуванням керівництвом нашої Комуністичної партії, ленінського Центрального Комітету, його Політбюро на чолі з Генеральним секретарем ЦК товаришем Л. І. Брежнєвим.

Піклуванням про дальше піднесення добробуту народу прийнята Постанова Центрального Комітету КПРС. Ради Міністрів СРСР і ВЦРПС про підвищення мінімальної заробітної плати робітників і службовців з одночасним збільшенням ставок і окладів середньооплачуваних категорій працівників, зайнятих у невиробничих галузях народного господарства, яку прийнято напередодні Нового року.

Заробітну плату буде підвищено 31 мільйону працівників в середньому на 18 процентів. Затрати держави на це становитимуть понад 7 мільярдів карбованців у розрахунок на рік.

Вагомих здобутків досягли у першому році десятої п'ятирічки і члени Українського товариства глухих. Виробничий план 1976 року та завдання по випуску найголовніших видів виробів колективами УВП і об'єднань УТОГ виконано достроково, 17 грудня і додатково до плану випущено готової продукції на 4 мільйони 800 тисяч карбованців.

У 1976 році, у порівнянні з попереднім, обсяг виробництва продукції зріс на 5,1 процента.

Значно поліпшилась якість продукції. В грудні державний Знак якості присвоєно чотирьом моделям сорочок чоловічих верхніх Львівського швейного підприємства «Силует» і трьом моделям Івано-Франківського УВП, електромагнітам серії ЕД 5 і 6 Полтавського УВП-2 та електромагнітам серії МТ 5 і 6 Ворошиловградського УВП. Питома вага виробів з державним Знаком якості в загальному обсязі виробництва в 197 році буде доведена до 8,5 процента.

Дальшого підвищення набула організаційна, масово-політична та культурно-освітня робота серед членів нашого Товариства.

Важливу роль в активізації діяльності УВП і виробничих об'єднань, організацій та установ УТОГ відіграла проведена у першому півріччі 1976 року звітно-виборна кампанія по виборах керівних і контролюючих органів. X з'їзд УТОГ прийняв розгорнуте рішення по дальшому розвитку Товариства.

Вступаючи в другий рік десятої п'ятирічки, трудовим колективам, членам Товариства, що працюють на державних підприємствах і в сільському господарстві, необхідно закріпити і розвинути досягнуті успіхи. У 1977 році — ювілейному, 60-му році Великого Жовтня — перед підприємствами Товариства стоїть завдання забезпечити випуск продукції на суму понад 124 мільйонів карбованців.

Щоб здійснити накреслене, потрібно мобілізувати всі трудові, матеріальні і фінансові ресурси, підвищувати продуктивність праці, боротися за ощадливе використання сировини та матеріалів. Широко розгорнути соціалістичне змагання за почином трудівників Конотопського УВП, щоб гідно зустріти 60-річчя Великого Жовтня і достроково виконати виробничі завдання і взяті соціалістичні зобов'язання на 1977 рік.

Попереду нові висоти, нові завдання десятої п'ятирічки, але сумніву немає — члени Українського товариства глухих успішно подолують їх.

З Новим роком, дорогі товариші!

НАШ КАЛЕНДАРЬ

Опять светло и величаво
Над миром бой часов плывет.
Моя страна, моя держава
Опять вступает в Новый год.

И что нас ждет, все будет ново.
Но я скажу — привычно нам
Идти вперед путем суровым,
Растить хлеба и строить БАМ.

А нами сделано немало,
И мы олянемся назад:
Там перевалы, перевалы,
Как веки трудные стоят.
Там корпуса цехов, плотины,

Там хлеб сибирской целины,
Преображенные долины —
Вчерашний год родной страны.
Друзья, привыкнув жить крылато,
Идти вперед, вперед смотря,
В наш Новый год — шестидесятый
От свершенья Октября.
Давайте вспомним благодарно
О светлом петроградском дне,
О всех ушедших, кто недаром
Служил народу и стране.
Кто воевал с врагом, с разрухой,
В Магнитке домы возводил,

Кто путь фашизму преградил.
И тех припомним, сильных духом,
Они вручили нам особый,
Советский, красный календарь,
И счет годам высокой пробы

Ведет наш ленинский Октябрь.
Он силу дал мечте свободной
И вдохновил наш вольный рост,
И в светлый праздник новогодний,
Друзья мои, поднимем тост:
Пусть Новый год родной державы
Войдет в живую летопись,
Как год труда и новой славы
Людей, что строят коммунизм!
Н. НЫРОВ.
м. Вінниця.

ЯЛИНКА В ЦЕХУ

Це було 15 грудня минулого року. У цехах та на дільницях Білоцерківського учбово-виробничого підприємства стояв звичайний робочий день.

Раптом пролунав стук у двері і на порозі швейного цеху з'явився Дід Мороз зі Снігуронькою. В руці він тримав ялинку. Робітники, на мить відірвавшись від шиття, з приємним здивуванням перезирнулися між собою і чекали: що ж буде далі? Де першою спалахне новорічна ялинка?

Привітавшись, Дід Мороз проминув дільницю № 3, № 5 і тепер уже всім стало ясно: ялинку вручатиме колективу, який неодноразово виходив переможцем соціалістичного змагання протягом першого року десятиї п'ятиріччя.

Майстер дільниці № 2 Федора Ахтимонівна Карук в цей час була зайнята своїми звичними справами. Поява на дільниці Діда Мороза і Снігуроньки глибоко схвилювала майстра і всіх робітниць.

— 3 Новим роком, дорогі друзі! — сказав Дід Мороз, звертаючись до швей дільниці. — Бажаю вам багато щастя, нових трудових успіхів.

Вручивши майстрові Ф. А. Карук ялинку, Дід Мороз зачитав вітальну телеграму колективу дільниці. Федора Ахтимонівна подя-

кувала і від імені всіх швей пообіцяла працювати в другому році п'ятиріччя ще краще.

Від адміністрації, партійної, профспілкової та первинної організації УТОГ підприємства до трудівниць дільниці звернувся голова місцевого комітету Салай Павло Іванович. Він подякував робітницям за ударну працю і оголосив, що наказом по підприємству колективу дільниці виділено грошову премію в розмірі 150 карбованців за дострокове виконання виробничих завдань і взятих соціалістичних зобов'язань на 1976 рік.

У трудове досягнення колективу вагомих внесок зробили: «Майстер — золоті руки» Марія Олександрівна Коваль, переможець індивідуального соціалістичного змагання Євгенія Іванівна Шкурлатовська, якій присвоєно звання «Краща за професією», а також молоді швей — Тамара Голикова, Ніна Головата та багато інших.

Так 16 грудня швей дільниці № 2 розпочали новий виробничий 1977 рік.

Того ж дня колектив, що його очолює майстер Ф. А. Карук, взяв соціалістичні зобов'язання на 1977 рік: виробничі завдання одинадцяти місяців завершити до 60-річчя Великого Жовтня.

Н. ГУЛЬДЯШЕВА,
громадський кореспондент.

Високими трудовими здобутками зустрічає другий рік десятиї п'ятиріччя полірувальниця оптичного скла Харківського УВП-1 В. М. Проскуріна. Виконуючи змінні завдання на 125—130 процентів, ударниця комуністичної праці напередодні Нового року рапортувала про дострокове виконання взятих соціалістичних зобов'язань.

Фото **И. МІНДЕЛЯ.**

П'ЯТИРІЧЦІ ЯКОСТІ — РОБІТНИЧУ ГАРАНТІЮ

РЕЗУЛЬТАТ — ПОЧЕСНИЙ П'ЯТИКУТНИК

Вступаючи в новий, 1977 рік, мимоволі оглядаєш пройдене, аналізуєш досягнуте.

У минулому році колектив Полтавського учбово-виробничого підприємства № 2 неодноразово виходив переможцем республіканського соціалістичного змагання серед підприємств Товариства, області.

Великою радістю для всього колективу трудівників підприємства було присвоєння електромагнітам серії ЕД 5 і 6 габаритів, які виготовляє дільниця № 1, державного Знаку якості. Це було 23 грудня 1976 року. А за місяць до цього відібрали 20 електромагнітів з серійного випуску, і віддали на випробування в Харківський експериментальний інститут. Потім було рішення державної атестаційної комісії.

Цьому успіхові передувала велика робота. Це і підвищення якості інструментального оснащення, і створення надійнішої технології, перебудова роботи всієї дільниці.

Добре попрацювали контролери ВТК під керівництвом інженера по якості Павла Леонідовича Колгушкіна, який за два роки роботи на УВП-2 зумів забезпечити надійний контроль і облік продукції. Особлива заслуга в цьому успіху

ві бригади № 1 майстра Ю. Верещака та бригади № 2 майстра М. Зінченка, де працює багато сумлінних робітників. Зокрема, делегат Х з'їзду УТОГ, слюсар В. Мордиг, шліфувальник В. Гонтовий, слюсари В. Клочко, Н. Цибулько, Т. Іщенко та багато інших.

Висока відповідальність за доручену справу, самоконтроль і широко розгорнуте соціалістичне змагання дозволили добитися цим трудівникам високої якості роботи.

Всього три роки тому Полтавське УВП-2 замовляло оснастку на інших підприємствах, а нині само бере замовлення.

Інструментальна дільниця — головна на підприємстві. Від якості оснастки, що вона виготовляє, залежить якість виробів. Добре працюють слюсарі-інструментальники А. Костюк, О. Марчук, А. Кошелев, В. Рубан та інші.

Особливу увагу державна атестаційна комісія звертала на культуру виробництва.

Тільки завдяки наполегливості, добросовісному ставленню до своїх обов'язків колективу УВП-2 вдалося добитися права — ставити на електромагнітах почесний п'ятикутник.

В. ВОРОБІЙОВ,
заступник директора Полтавського УВП-2.

Вони випереджають час

Сьогодні перший день другого року п'ятиріччя, а на трудовому календарі швей-мотористок Людмили Микитівни Зезери, Любові Дмитрівни Житник та пакувальника Михайла Семеновича Базилевського з Дніпропетровського учбово-виробничого підприємства вже друга декада березня 1977 року.

На знімку: (зліва направо) Л. М. Зезера, Л. Д. Житник та М. С. Базилевський.

Фото **К. ЗАХОЛОДИЛА.**

ВЕЧІР ПОКОЛІНЬ

Гостинно і урочисто відчинив того вечора свої двері перед відвідувачами Запорізький будинок культури. Святково прикрашений зал заповнили ветерани праці, молодь, передовики промисловості і сільського господарства.

Радісні і схвилювані були обличчя юнаків і дівчат. Це заради них «Серпа і Молота спадкоємців» зібралися присутні.

І ось під звуки маршу сімнадцяти випускників школи-інтернату, які щойно закінчили виробниче навчання, з прапором вишукувались перед ветеранами. Звучать слова клятви на вірність робітничим традиціям. «Обіцяємо примножувати і зміцнювати традиції своїх батьків, з гордістю нести славне ім'я робітників» — лунає в притихлому залі.

Потім з напутнім словом до юної зміни звернувся ветеран праці, орденоносець А. М. Чумак:

— Сьогодні разом з старшими товаришами ми радо відзначаємо незабутню подію у вашому житті — вступ до лав робітничого класу. Ми, ваші вчителі і наставники, віримо, що ви з честю пронесете трудову естафету поколінь, будете гідні слави батьків і тих, що полагали у борні з фашизмом, за щасливе майбутнє. — Ми віримо, що ви будете жити за нашим священним принципом: «Один за всіх, всі за одного».

Поздоровити молодих виробничників прийшли також юні піонери. І ось під оплески присутніх молодим виробничникам вручають путівки в життя, букети квітів і сувеніри.

О. ШРАМКО,
секретар комсомольської організації Запорізького УВП.

УДАРИ МОЛОТА І СЕРЦЯ (трудові ритми 1976 року)

Дванадцять разів ударив годинник на Кремлівській вежі — і відійшов у минуле рік 1976-й. Але він назавжди залишиться в пам'яті кожної радянської людини. Бо це був рік XXV з'їзду КПРС, який накреслив грандіозну програму творення в ім'я радянської людини, дальшого зміцнення могутності і процвітання любимої Вітчизни, це був перший рік десятиї п'ятиріччя.

У промові на жовтневому (1976 р.) Пленумі ЦК КПРС товариш Л. І. Брежнєв, характеризуючи досягнення нашого народу, зазначив: «...п'ятирічка почалася добре. Господарський ритм 1976 року забезпечує виконання завдань, поставлених партією. І це — не тільки економічний, а й великий політичний успіх».

Разом з усім народом нашої багатонаціональної Батьківщини кували цей успіх й трудящі Радянської України: металурги і енергетики, шахтарі і хлібороби, будівельники і вчені. День до дня, місяць до місяця склали величну трудову панораму звершень 1976-го.

Січень.

З перших днів року — небачений розмах змагання на честь XXV з'їзду КПРС. Рапортують будівничі електромагістралей: закінчено спорудження найбільшої в країні лінії електропередач Донбас-Західної області України. Її довжина — 1110 кілометрів.

З головного конвеєра Запорізького автомобільного заводу «Комунар» зійшов мільйонний «Запорожець». До кінця року автомобі-

лебудівники дали слово виготовити понад план 700 машин і слова свого з честю дотримали.

Лютий.

Корабелі Миколаївського заводу імені 61-го комунара достроково спустили на воду черговий океанський рефрижератор водотоннажністю 20 тисяч тонн. Судно названо іменем XXV з'їзду КПРС.

А ось салют з'їздові українських нафтовиків. Із глибини 4350 метрів у Бориславському районі

на Львівщині ударив потужний фонтан. Добовий дебіт нової свердловини — 400 тонн «чорного золота».

Березень.

У дні роботи XXV з'їзду КПРС на його адресу надійшли тисячі телеграм, рапортів від трудових колективів. Трудящі міст і сіл республіки радо повідомляли про виконання взятих на честь з'їзду зобов'язань.

На місяць раніше строку пущена нова технологічна установка Кременчуцького нафтопереробного заводу. В результаті — кількість первинної переробки нафти підприємство збільшило на 15 процентів.

Колектив Донецького бавовняного комбінату випустив з початку року понад план мільйон метрів тканини. Випереджати графік допомагає трудівникам рух багатоверстатників, ініціатором якого стала делегат XXV з'їзду КПРС Л. Проскуріна. Більш як 500 трудівниць наслідували її приклад. Достроково справились із своїм

квартальним завданням трудівники сільського господарства Києво-Святошинського району столичної області. Державі продано понад план 660 тонн молока, 350 тонн м'яса, багато іншої продукції.

Квітень.

Ворошиловградські геологи відкрили в Донбасі нову кладову вугілля із запасом 660 мільйонів тонн палива. За своєю геологічною будовою родовище сприятливе для механізованої розробки.

Травень.

Успішно завершено випробування найпотужнішого в нашій країні насоса головної станції Каховської зрошувальної системи. Цей агрегат щосекунди перекачує з Каховського моря в магістральний канал 40 кубометрів води. Таких гігантів тут буде введено в дію 12. Щедрим колом нива віддасть людям за турботу.

Червень.

Патхненні історичними рішеннями XXV з'їзду КПРС, трудящі Радянської України нарощують трудовий ритм. Шахтарі України добули стомільйонну з початку року тунну вугілля.

Машинобудівники Криворізького заводу гірничого устаткування

«Комуніст» виготовили першу партію найпотужніших у країні перфораторів. Машиною присвоєно державний Знак якості.

Липень.

На Куп'янському ливарному заводі в Харківській області достроково введено в дію цех-гігант. Кожна з автоматичних ліній може виготовляти майже 200 деталей складної конфігурації для тракторів Т-150 К. Дальшої механічної обробки вироби не потребують.

Серпень.

Майже на п'ять місяців раніше строку освоєно проектну потужність цеху сірчаної кислоти Горлівського виробничого об'єднання «Стирол» в Донецькій області. Комплексна автоматизація виробничих процесів дала можливість вдвічі збільшити випуск продукції.

Вересень.

Не легкою була битва за хліб республіки. Але увінчалась вона перемогою. Багато районів і областей республіки не тільки виконали, а й значно перевиконали зобов'язання по продажу хліба державі. Всього в засіки Батьківщини засипано понад 900 мільйонів пудів зерна.

У КОМПАКТНИХ ГРУПАХ УТОГ

ВСТУПАЮЧИ У ДРУГИЙ ...

Славними трудовими ділами ввійшов перший рік десятиї п'ятирічки в життя членів нашого Товариства, які трудяться в компактних групах на підприємствах державної промисловості столиці Радянської України.

На 1977 рік колективи заводів і фабрик м. Києва взяли підвищені соціалістичні зобов'язання. Над їх виконанням у складі своїх виробничих колективів працюватимуть і 800 членів Українського товариства глухих. Відраділи результати їх трудової діяльності за минулий рік свідчать про те, що вони взяли добрий старт у десятиї п'ятиріччя.

На Київській ордену Трудового Червоного Прапора базовий експериментальний взуттєвий фабриці імені 50-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції працює 14 членів нашого Товариства. Вони старано трудяться і колектив пишається Миколою Олексійовичем Загороднюком, ударником комуністичної праці, нагородженим медаллю «За доблесну працю». Він переможець соціалістичного змагання 1973, 1974, 1975 років, його ім'я занесено на Дошку Пошани фабрики. М. О. Загороднюк не раз нагороджували грамотами, преміями. Він — член КПРС і голова первинної організації

УТОГ на цьому підприємстві. 1976 року в складі групи глухих ВЦРПС передовик виробництва відвідав Угорську Народну Республіку.

На Київському виробничому об'єднанні «Фурнітура» працює четверо глухих. Всі вони ударники комуністичної праці, а Мар'ян Феліксівич Михальський нагороджений орденом Трудового Червоного Прапора.

Одинадцять з дванадцяти членів Товариства, що працюють на виробничому об'єднанні «Київ-промартатура» — ударники комуністичної праці. Користуються авторитетом серед товаришів і токар Петро Іванович Кононенко, нагороджений знаком «Переможець соціалістичного змагання». Він — раціоналізатор. За цінні пропозиції його неодноразово нагороджували преміями.

На заводі торговельного машинобудування працює 17 чоловік, позбавлених слуху. Налагоджувальник Михайло Єлевич, слюсар Леонід Денисюк, шліфувальник Петро Меламея, слюсар Іван Тингайкін — нагороджені ювілейними медалями «За доблесну працю».

«Арсенал» імені В. І. Леніна. Тут працює дев'ять утіговців, ударників комуністичної праці. Слюсар Микола Давиденко нагороджений медаллю «За доблесну

працю», знаком «Переможець соціалістичного змагання». Наполегливу працю Людмили Мазурової й слюсара Анатолія Мазурова адміністрація не раз відзначала подарунками.

Дев'ять членів Товариства працюють на швейній фабриці «Жовтень», дванадцять — на фабриці індошиття і ремонту одягу, чотирнадцять — на виробничому об'єднанні «Київпродмаш», дев'ять — на заводі «Маяк». Майже всі вони ударники комуністичної праці.

Лев Сергійович Біляев, слюсар дослідно-експериментального заводу колясок удостоєний звання «Кращий за професією», має 16 подяк, його портрет неодноразово заносили на Дошку Пошани.

На заводі верстатів і автоматів імені Горького працює 31 член УТОГ. 23 з них — ударники комуністичної праці.

Загалом, на підприємствах Києва працює майже 250 ударників комуністичної праці.

С. ГУБКІН,
голова Київського міськвідділу УТОГ.

Дефектолог Харківської спецшколи-інтернату імені Н. К. Крупської Світлана Василівна Олексенко однією з перших на Україні впровадила нову програму навчання глухих дітей, розроблену науково-дослідним інститутом дефектології Академії педагогічних наук СРСР під керівництвом професора А. С. Зикова.

За відмінні показники в роботі її нагороджено Грамотою Міністерства освіти УРСР. В школі вона веде велику громадську роботу. На знімку: С. В. Олексенко з учнями 8-в класу.

Фото В. ЛЯТОСА.

ПРАЦЕЮ ЗВЕЛИЧЕНІ

Іх багато, передовиків виробництва. Це вони йдуть в перших рядах змагання за комуністичне ставлення до праці. І всі заслуговують на добре слово, повагу.

Ю. Зелений, Б. Кордибах та І. Вовк — гордість обласної організації УТОГ. І хоч вони люди різного віку, мають різні професії — їх об'єднує любов до праці, бажання якомога більше зробити для колективу.

МАЙСТЕР ВИСОКОЇ КВАЛІФІКАЦІЇ

Так називають слюсаря-ремонтника майстерень промкомбінату Одеського управління кінофікації Юхима Зеленого. За 32 роки роботи він виріс у висококваліфікованого робітника. Його руки справляються з будь-якою роботою. Ось він чаклує над складною кіноапаратурою, то виконує роботу зварювальника, маляра, слюсара. А коли запропонували приєднатися до виготовлення машин для відбілювання плівки, Ю. Зелений охоче погодився.

Голова місцевого комітету Михайло Мермерштейн тепло відгукнувся про майстра:

— Юхим працює вийтий. І саме тому йому вдається високоякісно виконувати роботу. За десять останніх років на продукцію, що ми виготовляємо, не було жодної рекламачії. Колектив пишається Зеленим. Він один з перших став ударником комуністичної праці,

йому присвоєно звання «Відмінник кінематографії СРСР».

А сам Юхим, коли згадує початок своєї трудової діяльності, говорить:

— Коли я вперше прийшов працювати в майстерні, не вмів і ключа тримати в руках. Наполегливість, цікавість, бажання знати якомога більше, не відставали від інших допомогли мені оволодіти різними спеціальностями.

Ім'я Юхима Зеленого занесено до Книги Пошани Одеського обласного відділу УТОГ, а портрет — на Дошку Пошани в Будинку культури.

ВІДМІННИК ЯКОСТІ

Борис Кордибах працює токарем на одному з найбільших заводів Одеси, що виготовляє преси й автомати. Він досконало оволодів своєю професією, а коли на заводі визначали відмінників якості, то серед них був і Б. Кордибах. Йому довірили працювати з особистим клеймом. Своєю досвідом, знаннями Борис ділиться з товаришами по роботі. Д. О. Ксеню, М. Волковийському Кордибах допоміг стати токарями.

Борис не раз виступав на вечорах в Будинку культури, розповідав про випуск високоякісних деталей.

Хорошу і якісну роботу передовика відзначало керівництво заводу. За дострокове виконання планів він нагороджений пам'ятним знаком «Переможець соці-

лістичного змагання», його ім'я занесено до заводської Книги трудової слави.

— Продукція нашого заводу, — говорить Б. Кордибах, — експортується в 15 країн світу. У випуску гідравлічних пресів і термопластів є праця і членів УТОГ. І це мене радує.

БРИГАДИР

Коли зайти до механічної дільниці складального цеху Одеського виробничого об'єднання УТОГ, то можна побачити ряд токарних верстатів. На одному з них працює член нашого Товариства Іван Вовк. За одинадцять років роботи на підприємстві він став віртуозом своєї справи. Як блискуче йому вдається робити різьбу на гайках для електроустановочного виробу ШСВ-2! А починав працювати учнем. За відмінну роботу, організаторські здібності його призначили бригадиром дільниці, яка бореться за звання «Дільниця комуністичної праці».

Наставництво справа складна. І не кожному вона вдається. Для цього треба не тільки вміти добре працювати, а й бути справжнім педагогом, психологом. Іван Вовк став добрим наставником С. Кольцу, В. Котовичу, О. Чоботар, І. Пасичник.

Про його роботу писали в стінгазеті «За комуністичну працю». У вільний час Іван Вовк завжди серед товаришів. Вони обговорюють виробничі завдання, або результати футбольного чи хокейного матчу, кінофільми. Про все може розповісти бригадир. А розповідати він вміє.

Ю. ГЕР.

м. Одеса.

ПРЕМІЇ—КРАЩИМ

За традицією Вінницький обласний відділ УТОГ проводить огляд стінних газет культурно-просвітницького характеру. В грудні минулого 1976 в ньому взяли участь стіннівки чотирьох клубів і Вінницького УВП.

Цікаві за своїм змістом стінні газети Могилів-Подільського клубу, учбово-виробничого підприємства, обласного Будинку культури, Козятинського клубу. В коротких замітках робітників розповідають про людей праці, їх боротьбу за виконання завдань першого року нової п'ятирічки.

Візьмемо будь-який номер стінної газети «Утогівець» Могилів-Подільського клубу. Розповідь про знатну телятницю колгоспу села Сліди Ганну Наконечну, ковала Флору Бринзе, про нові трудові успіхи глухих робітників ремонтно-механічного заводу, побуток-

бінату, гостра замітка про листівника Бискупського. На видних місцях — матеріали про XXV з'їзд КПРС, жовтневий (1976 р.) Пленум ЦК КПРС.

У стінгазеті Козятинського клубу матеріали про виробництво поруч із заміткою про глуху жінку, багатодітну матір, що народила і виховала п'ятеро синів. В стінній Вініцького УВП важливе місце відведено матеріалам про хід соціалістичного змагання, виконання державного плану, про якість продукції. Це зрозуміло, але хотілося б бачити замітки і про побут робітників та службовців, школу, спорт, про партійне і комсомольське життя. І щоб частіше з'являлися в ній замітки робітників, а поки що їх мало.

В цілому редколегії добре розуміють своє завдання, стінні га-

зети надають колективам певну допомогу в розв'язанні завдань, що стоять перед ними. Цього не скажеш про стінну газету «За культуру» Гайсинського клубу, одинадцять номерів якої заповнені списаннями з періодичної преси матеріалами, що присвячені різним пам'ятним датам. Ради справедливості слід сказати, що є одна, дві замітки і про кращих людей Гайсина, але написані вони не конкретно, яскраво грубими помилками на зразок «робітники оцінюваної посуду»!

Журі огляду оцінило роботу редколегій, а президія обласного відділу УТОГ у відповідності з його рекомендаціями відзначила преміями роботу кращих редколегій — Вінницького будинку культури, Могилів-Подільського клубу і Вінницького УВП. За підсумками огляду вирішено провести у Вінниці семінар членів редколегій стінних газет області.

М. НИКОНЕНКО.

У Дніпропетровському промислово-економічному технікумі всі добре знають комсомолку Лєну Васильєву. Вона — відмінниця навчання, громадська активістка. У вільний від навчання час Лєна Васильєва бере участь у естрадному ансамблі, займається у секції волейболу.

На знімку: Лєна Васильєва.
Фото К. ЗАХОЛОДИЛА.

Жовтень.

Колектив морського заводу імені Серго Орджонікідзе у Севастополі достроково спустив на воду плаваючий кран «Витязь». Спрямований підняти вантажі вагою 1600 тонн, він розчищає фарватори, знімає судна з мілини.

На Ждановському заводі важкого машинобудування введено в дію першу в галузі промислової установку електронно-променевого зварювання. Її сконструювали науковці Інституту електрозварювання імені Є. О. Патона.

Листопад.

Чим ближче фініш року — тим могутніша його хода, ширше розкриваються обрії 1977 р. Завершено будівництво Київської ТЕЦ потужністю 800 тисяч кіловат — однієї з найбільших теплоелектроцентралей Європи.

З конвеєра Кіровоградського заводу «Червона зірка» зійшла перша партія нових кукурудзосівалок.

Грудень.

У пресі опубліковано лист Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнєва передовикам виробництва легкої промис-

ловості країни. У відповідь на нього трудівники галузі і серед них — ткаля Дарницького шовкового комбінату, лауреат Державної премії СРСР Л. Кондратьєва, ткаля Житомирського льнокомбінату Г. Бедарева, прядильниця Донецького бавовняного комбінату імені XXV з'їзду КПРС Л. Прокуріна, змагаючись на честь 60-річчя Великого Жовтня, зобов'язалися до цієї дати завершити особисті п'ятирічні завдання. А до кінця 1980 року вони дали слово виконати не менше як по дві п'ятирічки. Підсумки року свідчать — таке завдання їм під силу.

Дванадцять лунких ударів — ось уже почався рік секундам, хвилинам, годинам Нового, 1977-го року. Шістдесятого року Великої Жовтневої соціалістичної революції. Його рубежі, як і п'ятирічки в цілому, визначені Державним планом розвитку народного господарства СРСР на 1976—1980 роки. Нехай же радісним і щасливим він буде для металургів і енергетиків, шахтарів і хліборобів, будівельників і вчених — усіх трударів землі радянської.

(РАТАУ).

ВІТАЄМО ПЕРЕМОЖЦІВ підсумки фотоконкурсу — 76

Підведено підсумки фотоконкурсу газети «Наше життя». На конкурс надійшло понад 200 фотознімків з багатьох областей України. Роботи фотоаматорів відображають найбільш характерні риси сучасного життя, образ людини праці, її радощі і турботи, відпочинок, рідну природу. Найкращі з надісланих знімків надруковано в газеті.

Жюрі вирішило першої та другої премій не присуджувати. Треті премії в розмірі по 40 карбованців кожна присуджено:

О. К. Білоножку (Запоріжжя) — «Пісня про Батьківщину»; В. О. Петухову (Харків) — «Наш маяк»; О. П. Шусту (Сімферополь) — «Тесляр І. Марцавенко».

Заохочувальні премії по 30 карбованців кожна по розділах: «Портрет сучасника», «Людина і природа» присуджено: Г. В. Чирук (м. Дубровиця, Ровенської області) за роботу «Ветеран війни і праці»; Г. С. Крестино (Одеса) — «На сторожі якості»; Р. М. Сковородникову (Ялта, Кримської області) — «Хай завжди буде мама»; М. І. Горидьку (Черкаси) — «Смачний горішок»; В. Г. Півню (Дніпродзержинськ) — «Лісова симфонія».

Редакція «Нашого життя» дякує всім фотоаматорам Товариства, які взяли участь у конкурсі-76.

Е Т Ю Д КАЗКА ЗИМОВОГО ЛІСУ

Чорним, суворим був ліс. Вітер посвистував між вкритими памороzzю гілками. І все навкруги було безраднім, мовчазним.

А вночі — народилась казка. Білокаса фея-зима змінила все до невпізнання. І стало всюди блакитно-біло, пишно і тихо.

Довкіл — безкрає чисте полотно незайманого пухнастого снігу. Він свіжий, мов ранок. Сніг не рипів і не морозив підшви, а стелився

під ногами гополним пухом. Перший сніг надзвичайно чистий. Мов кохання перше — перший сніг.

Тиша... Мрійна, неповторна. Такої тиші ніде більше не відчуєш, так, як у зимовому лісі. Він став ще ближчим, казково красивим.

Л. ГРИНЧУК,
учениця Березівської спеціалізованої школи-інтернату.
Житомирська обл.

З хлібом і сіллю на українських рушниках зустрічали ветеранів праці і пенсіонерів господарі «Запорізьких вечорниць» Б. К. Лавренюк і О. І. Вакулєнко.

На зустріч прибуло майже 40 чоловік з трьох районів Запорізької області.

Голова облвідділу УТОГ В. М. Дюков привітав присутніх, розповів про роботу Х з'їзду Товариства.

Потім господарі вечорниць провели ряд цікавих ігор, конкурсів, показали маленькі жартівливі сценки «В ресторані» та «Випадок у загсі» за участю О. Є. Мелаш, Б. К. Лавренюка, Л. М. Костенка, Н. І. Дмитрієва, М. П. Світличного. Фото О. БІЛОНОЖКА.

ТРЕТІЙ ТУР ТРИВАЄ

ОПЛЕСКИ ГЛЯДАЧІВ

Першого дня роботи третього туру фестивалю Львівської зони виступили колективи художньої самодіяльності Львівщини.

Виставу «За волю» за п'єсою В. Хороманського показав драматичний колектив Стрийського будинку культури УТОГ. Спектакль повертає нас до незабутніх днів громадянської війни на Україні. З виставою «В грозу» за п'єсою Я. Апушкіна виступив драматичний колектив Дрогобицького будинку культури, що відтворив на сцені боротьбу радянських людей проти білогвардійців та іноземних інтервентів.

Виконавці головних ролей обох спектаклів вдумливо підійшли до відтворення подій, про які йдеться в п'єсі. Варто відзначити хорошу міміку і артикуляцію всіх учасників, що досить рідко трапляється в колективах культзакладів.

У концертній програмі Львівського будинку культури добре показали себе ведучі Лариса Оленяк та Григорій Богачик, які виконали ряд сатиричних сценочок.

Непогано виступив також хореографічний колектив Львівського будинку культури.

Другого дня фестивалю зі звітами виступили аматори сцени Чернівецького та Одеського облвідділів УТОГ.

Садгірський драматичний колектив Чернівецької області давно користується великою популярністю у глядачів. В третьому турі цей колектив показав виставу «Молода людина» за п'єсою Г. Мдівані. Спектакль, що відтворив події Великої Вітчизняної війни, пройшов в цілому добре, хоч мав ряд недоліків.

Різноманітну програму показав колектив художньої самодіяльності

ті Чернівецького будинку культури. Тут і пісні, і танці, й гострі сатиричні сценки, які відзначалися високою акторською майстерністю, що є заслугою режисера Миколи Михайловича Котляревського. Відмінно виступив ведучий та виконавець вірша В. Кушаков.

Одесити показали глядачам різноманітну програму, а також вокально-інструментальний ансамбль, в якому добре виступила Раїса Пискун, що виконала ряд пісень. У програмі Одеського будинку культури були також балетні танці.

Широку програму на два відділення показали третього дня кияни. Добре виступали ведучі та виконавці пісень Н. Косарева та Л. Філіппін, а також майстри легкого жанру І. Радзієвський та М. Беспалов.

Кияни теж показали з високою майстерністю свій вокально-інструментальний ансамбль. Музикознавець дав високу оцінку обом ансамблям Одеси і Києва. Добре виконали пісні радянських композиторів Ольга Ільченко та Володимир Скурчинський.

Хороше враження справили ілюзії Валентин Дубовицький та Володимир Скурчинський, а також їх асистенти.

Невелику концертну програму показав колектив художньої самодіяльності Івано-Франківського будинку культури. Як і в попередніх турах фестивалю високу оцінку одержав майстер художнього читання Н. Хоцулін.

Львівський облвідділ УТОГ і Будинку культури доклали багато зусиль для того, щоб фестиваль пройшов на належному ідейно-художньому рівні.

І. САПОЖНИКОВ.

м. Київ.

ГУМОРЕСКА

ЯК СТАТИ ФІЛОСОФОМ

Філософом можна стати не тільки проти Нового року. Ним можна стати і звичайного буденного вечора до 19 години.

Але найкраще філософом стати в ніч під Новий рік. У ту ніч, коли навіть у дворі снігу нема, а вам ввижаються засніжені новорічні ночі, стрункі, по-святковому одягнені ялинки і для солідарності з ними — дерева в інеї. Міради сніжинок навколо електроліхтарів. І тиха-тиха новорічна ніч. Добра, лагідна, спокійна, трішки закуренна. Новорічна ніч. Філософська ніч.

Ви йдете в її обіймах і вас тягне на спогади. Вас тягне на роздуми, тягне в усі підряд гастрономи, хоч все вже куплено або ще не куплено нічого.

— Та ще встигну! — кажете ви.

І не встигаєте й цього року. Бо всюди черги. Черги за хлопавками, черги за бенгальськими вогнями, черги за масками, черги за електрогрілками і свічками, сніжком і конфетті, підставками і зірочками на ялинку і, нарешті, за самими ялинками. Черги, черги, черги. Ви йдете і наспівуєте на мотив відомої пісні: «Щоб завжди були черги...» Галасливі, збуджуючі, приємні. Святкові черги. При-

ємні черги. Коли в тих чергах усі посміхаються. Коли в тих чергах усі друзі. Коли ті черги за предметами розкоші. І тільки...

І йдете далі. Йдете і мислите. В уяві перебираєте пройдене і самі себе чисто по-філософськи запитуете: «А чого люди радіють? Новий рік? А чи радіє Тезя Іванівна? Їй три роки тому було рівно 27, торік стільки ж. Скільки ж їй в цьому Новому році виповниться? Цікаво? Яка жінка! Постійна в своїх роках, постійна в своїй красі, постійна у своїх твердженнях, постійна у своїх знайомих. Прекрасна жінка!»

Ви йдете. Лапаті сніжинки падають (якщо вони падають) вам на плечі, падають на шапку, на шевелюру (якщо маєте), на лисину (якщо вас хтось образив і ви, забувши шапку, вискочили на двір).

Падають, падають, падають. Падають, як вічність, як суєта суєт, як щось величне і необ'ємне, як безмежжя Всесвіту, що висить різними там галактиками над вами. Як ваші мрії. Ви йдете. Ви... а в цей час:

— Слухай, випити хочеш?
— Ще ж рано, хлопці, — посміхаєтесь. — Ще ж не дванадцять. Ще багато справ.

— Та-а-а! — Махають зарослі щетиною «хлопці», а ви — в гостроном. І раптом:

— Слухай, нас двоє. Ти будеш третім.

— Ні, — заперечливо хитаєте головою, — я так не можу.

— Дивак. Теплий під'їзд. Парове опалення. Склянка своя. Пластмасова.

— Вибачте, але...

— Нема грошей?

— Нема бажання. Я, знаєте, хлопці, люблю прийти додому.

Переодягтися. Умитись. Сісти. За стіл. За святковий, на якому поросся. У поросяті востролений ніж. Хрін у зубах... Гуска з яблуками. Поряд із столом — новорічна ялинка. Пахне хвоя, пахне живиця, пахне лісом. Лісом, а не під'їздом. Налив чарку, дочекався курантів, проголосив тост, і...

— Е-е! Та ти, я бачу, філософ, — каже неголена щетина і щезає в опаленому жеківським керівництвом під'їзді.

На землю опускається тиша, замріяна, як сама ідилія, новорічна ніч. У під'їзді їх троє. Зі своєю склянкою. А може, з автомата взяли. Не дивуйтеся. У звичайній ночі таке трапляється, а це ж новорічна. Спихемо на нетиповість. Олег ЧОРНОГУЗ.

МОЛОДІЖНИЙ К В К

Червоний куток механо-складального цеху Одеського виробничого об'єднання УТОГ був переповнений робітниками, які в обідню перерву прийшли вболівати за свої команди «Юність» і «Романтики», що змагались у цікавій грі — клуб веселих і кмітливих.

Організатором КВК стала інструктор культмасової роботи об'єднання Марія Гембайло. Під її керівництвом асистенти вручають учасникам КВК атрибути для проведення жартівливих ігор-тракціонів.

В програмі КВК — біг у мішках, конкурс художників, жартівливі ігри «Рибалки» і «Футбол», конкурс на краще виконання танцю, приготування салату, треба показати як правильно пов'язувати хустину, одягати фартуха, знати правила поведінки та інше.

КВК викликав великий інтерес у присутніх. Жюрі, до складу якого увійшли майстер дільниці Г. І. Січка, начальник цеху М. А. Ройтман, слюсар-складальник А. Запорожець, присудили однакову кількість очок обоим командам (у складі кожної по 5 осіб). Отже перемогла дружба. Командам було вручено подарунки. Такі заходи будуть проводитися частіше.

П. ЮРЧЕНКО.

м. Одеса.

СРІБНЕ ВЕСІЛЛЯ

Радісна подія відбулася в житті члена УТОГ робітника Путильського лісокомбінату Василя Федоровича та його дружини Марії Марківни Кочерганів. Нещодавно вони відзначили 25-річчя подружнього життя.

В день пам'ятної події — срібного весілля — ювілярів сердечно привітали рідні, товариші по роботі, односельчани. Вшанування шасливого подружжя — Василя Федоровича та Марії Марківни вилилося в урочисте свято всього села, в свято, яке для багатьох молодих сімей стало прикладом подружньої вірності і нев'янучих почуттів.

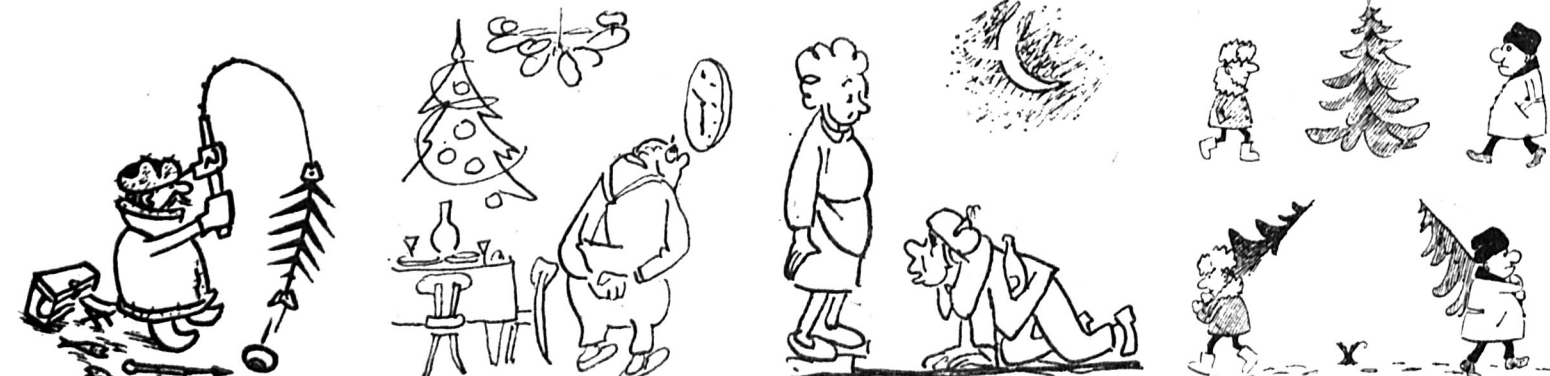
Ювілярам було вручено квіти і подарунки.

І. ДЯЧУК.

с. Шпетки
Чернівецької обл.

Редактор П. БУЛАТОВ.

НОВОРІЧНІ УСМІШКИ

Без слів. Мал. Ю. Щигодського.

Мабуть вони стоять.

Скоро Новий рік? Мал. І. Бутка. Поділилися. Мал. Н. Крижанівської.

ІНДЕКС
60981

«НАША ЖИЗНЬ» — орган Центрального правління Українського общества глухих.

Наша адреса: 252021, Київ-21, Кловський узвіз, 18, редакція газети «Наше життя». Телефон 93-39-27.